

indtage særlige Standpunkter, navnlig er jeg ikke nogen Ynder af alene at stille et Endringsforslag, som jeg kan sige mig selv, at jeg slet ikke har noget Haab om vil blive vedtaget, idet jeg for det første staar lige over for samtlige andre Udvalgsmedlemmer og endvidere ikke tør vente, at den højtærede Minister vil slutte sig til mig. Naar jeg alligevel har ulejlighet Tinget ved at stille dette Endringsforslag og ikke har indskrænket mig til at udtale min Betænkning i Betænkningen, saa er det, fordi jeg ikke staar alene med min Opfattelse. Der er fra samtlige Smør-eksportører — jeg tænker her kun paa de Eksportører, som beskæftige sig med Smør-eksport til England — indkommet et Andragende til Udvalget, i hvilket det stærkt fraraades at vedtage denne Bestemmelse. Endvidere har Grossererforeningens Komite i en Skrivelse til Andenrigsministeren, som har været Udvalget meddelt, ligeledes taget Ordet for, at denne Bestemmelse tages ud af Loven. Da der altsaa staar to saadanne Korporationer bag ved min Opfattelse, har jeg anset det for min Pligt, skønt jeg ikke har Haab om at se mit Endringsforslag vedtaget, dog at stille det og give det høje Ting Beslægtethed til en Afstemning derom, og jeg tillader mig altsaa med disse Ord at anbefale det.

Ordføreren (Dannefskjold-Samsøe):
 I en Retning kan Flertallet selvfølgelig fuldt ud slutte sig til det ærede Mindretals (Knudsons) Udtalelser, det er, naar Mindretallet har sagt, at der fra Danmark ikke eksporteres Smør, der indeholder andet Konserveringsmiddel end Kogsalt, og at det danske Smør aldrig paa det Omraade er blevet anholdt i Udlandet. Dette er et meget vigtigt Punkt, og det er en stor Trøst for Danmark, at det kan siges, og jeg vil derfor slaa det fast her. Det glæder mig, at det ærede Mindretal, der særlig paa Handelsomraadet er kyndigt, ogsaa kan konstatere dette, som vi danske Landmænd ere enige om; men ud over det tror jeg heller ikke, at Flertallet kan give Mindretallet Medhold. Det ærede Mindretal mener ikke, at den Opinion, der var oppe i Udlandet, har noget at sige, i alt Fald at den ikke er saa stærkt fremme for Tiden, at der er Anledning til at tage Hensyn til den. I den Retning er Flertallet uenigt med det ærede Mindretal. Det er ingenlunde alene i England, at denne Opinion er oppe, men det er ogsaa trindt om i andre Lande. Baade i Tyskland, Frankrig, Belgien og Sverige har det Spørgsmaal saavel skriftligt som mundtligt, været meget varmt debatteret, hvorvidt Konsumen-

terne skulde finde sig i, at der bliver indblandet andre Konserveringsmidler i Smør og Margarine — dog særlig i Smør — end Kogsalt og Farve. Jeg tror, at det er absolut nødvendigt, at Danmark tager Hensyn til denne Opinion, thi det er Autoriteter i England, som have udtalt sig i saa Henseende. — Spørgsmaalet kan jo ses fra to Sider. Der er for det første det sanitære Spørgsmaal, og der er det dog virkelig paavist, at den gentagne Nydelse af de ganske vist mindre Kvantiteter af disse Stoffer kan virke skadelig paa Sundheden og navnlig for Børns Vedkommende. Naar der nu er en saa stærk Opinion oppe i England, at Irland, som det ærede Medlem fremførte, har været nødt til at tage Hensyn dertil, saa synes jeg, at Danmark hellere skulde gøre Skridtet fuldt ud. Hvorfor Irland ikke har turdet gøre det, er der vel ingen af os, der kan svare paa, men det maa vel have sine Grunde, hvorfor det mener ikke at kunne staa sig ved helt at udelukke disse Stoffer. Man er der, saa vidt jeg ved, gaaet ned til $\frac{1}{2}$ pCt. og $\frac{1}{4}$ pCt. Borsyre. Hvorfor kunne vi ikke gøre Skridtet fuldt ud? For det danske Smørs Holdbarhed er det aldeles unødvendigt at anvende andre Konserveringsmidler end Salt, hvilket fremgaar af, at vi ikke bruge andre Konserveringsmidler, og vi have dog altid hævdet vor Stilling som Nr. 1. Med Hensyn til det ferske Smør, som vi kun have bragt i Handelen i England i Løbet af godt et Mars Tid, have vi jo faaet nogle Udtalelser fra Forsøgslaboratoriet, som konstatere det samme. Ganske vist har der kun været anstillet eet Forsøg, men der er vist ingen Tvivl om, at gentagne Forsøg ville give samme Resultat. Af dette Forsøg fremgaar det, at Indblanding af $\frac{1}{2}$ à 1 pCt. Preservitas eller af Salpeter ikke har haft nogen næneværdig Indflydelse paa Smørrets Holdbarhed i Løbet af 14 Dage. Det synes jo altsaa tydelig at godtgøre, at Tilfætningen er unødvendig. — Ved Siden af det sanitære Spørgsmaal maa vi virkelig ogsaa frembrage Spørgsmaalet om, hvorvidt det ikke kan tænkes, at en Indblanding af lige Stoffer kan falde ind under Begrebet Forsalfkning. I saa Henseende er der endnu ikke foretaget Skridt i Udlandet, men der har været talt meget baade i England og i andre Lande om, at man dog burde gøre et Forsøg i saa Henseende. Vanifseligheden ved at kunne paavise Forsalfkningen ligger i den Omstændighed, at den Masse af vedkommende Stoffer, som indeholdes i en given Prøve, ikke kan siges i og for sig at være skadelig for Sundheden, men det er den gentagne Nydelse